

KAINA:

Metams 5 r., pusmečiui 2 r.
60 k., 3 mėnesiams 1 r. 30
kap., 1 mėnesiui 45 k.

UŽSIENIUOSE:

metams 9 rb.; 9 mėnesiams
6 rb. 80 k., 6 mėnesiams
(pusmečiui) 4 rb. 60 k.; 3
mėnesiams 2 rb. 35 k.; 1
mėnesiui 80 kap.

SKELBIMAI:

Petito eilė (4 skiltys) prieš
tekstą 60 k., po teksto 30 k.

Lietuvių Balsas

Darbo ieškantiems: eilė
10 k. — Giminių ieškantiems:
eilė po teksto 10 k.

REDAKCIJOS

ir ADMINISTRACIJOS adre-
sas: Petrapilis, Saperų g. 10.
n. 9. b. 9. Telef. 286—46.

REDAKCIJA visais reika-
lais priima kasdien, be se-
kmadienių, nuo 12 v. dieną
ligi 4 val. vakaro.

Skyrium numeris
5 kap.

Metai II.

Petrapilis. Liepos 21 d. 1916 m.

№ 54 (83).

Voroneže „Saulės“ kursai.

Stojamieji „Saulės“ kursų egzaminai prasidės rugpjūčio 10 d. Stojant į kursą reikia mokėti tiek, kiek moka baigusieji dviklasę liaudies mokyklą.

Daugiau žinių bei kursų programų galima gauti — Voroneže Lietuvių Komitete (Malo Dvorianskaja 21).

Važiuojant egzaminų laikyti, reikia pasiimti, koki yra, dokumentai ir iš vietos Lietuvių Draugijos n. d. k. š. arba iš įgaliojotinio elgimosi paliudymas.

Kursų priveizdėtojas

J. Vokietaitis,
1605—5

„Saulės“ Draugijos Bugalterijos kursai Voroneže.

Stojamieji egzaminai į „Saulės“ Draugijos bugalterijos kursų Voroneže prasidės rugpjūčio 10 d.

Prašymai reikia siųsti ir atvažiavusiems į Voronežą kreiptis į Komiteto raštinę: Malo-Dvorianskaja Nr. 21.

Prie prašymo reikia pridėti: gimimo metrikai, mokslo, doros ir elgimosi liudymai.

Stojantieji į kursų turi turėti 2-klasės mokyklos didumo mokslą.

Už „SAULĖS“ Draugijos pirmininką

Kun. Džiakonai Jul. Jasienskis.

Stasio Jackevičiaus krautuvėje

Maskvoje, Seliverstovo g-lė 4, jau galima gauti naujai pataisytas ir atspauzdintas kun. Piliakauskio **Katekizmas**.

Adresas: МОСКВА, Селиверстовъ пер. 4.

C. I. Якушевичу.
1606—2

Naujosios laidos kun. Piliakauskio KA- TEKIZMO kaina 20 k.

Galima gauti pas A. Dundzilą:
Петроградъ, Саперный переул.
№ 9 — 9.

1671—1

Petrapilis, liepos 21 d.

Dėkui Dievui, tarp tamstos darbininkų matome jau nebejaunų žmonių, kurie atsidėję dirba savo Tėvynei; matome net žlių, garbingų senelių, jau nebedirbančių, nebepajėgusių, kurie jauniems darbininkams, savo vaikams, begali tik papasakoti, kaip mynė pirmuosius Lietuvos dirvonoose takus. Šiandien tų senųjų Lietuvos artojų dėka turime draugijų, laikraščių, knygų, turime rašytojų, poetų, dailininkų, turime net gimnazijų ir kitokių mokyklų. Visa tai reiškia, kad mūsų tauta jau senokai pradėjo busti iš miego, kad jos darbininkų nebe saujalė karštų jaunikačių, o geras būrys. Kas gi sakyti, daug jau lietuvių padirbta, jau yra viltis, kad tauta išliks gyva. Šita viltis tegu ne migdo mūsų, tegu ne sako mums, kad jau nebežusime. Daug dar tebėra „pavoju“, kurių ypač vienas pavojingas.

Kas visų pirma rodo kiekvienos tautos kultūringumą, kad ji ne laukinė esanti? Atsakysime, tautos kalba, jos žodynas rodo tautos kultūringumą laipsnį, tautos dvasios kultūrą ir tautos žmonių išmintį rodo kalbės paminklai — dainos, pasakos, patarlės bei priežodžiai, mįslės. Jei kuri mirusioji tauta nėra palikusi

kokių kalbos paminklų, tai ir orchilologų iškastieji iš žemės visokį daiktai ne ką mums tepasako, bent taip aiškiai neparodo tos tautos kultūringumo, kaip tat rodo kalbos paminklai.

Visa lietuvių dvasios kultūros sritis — pati kalba, žmonių poezija ir kiti jų išminties dariniai — yra, šiaip ar taip, apleista. Tiesa turime du kalbininkus, kurie mūsų kalbą atsidėjusiu tyrinėja ir, kiek galėdamu, aiškina visuomenei jos ypatybes, skaidrina rašomąją kalbą. Jau nemaža surašyta, išspauzdinta ir dainų bei pasakų. Nežiūrint kalbininkų ir dvasios kultūros paminklų rinkėjų darbo mūsų inteligentai labai nutolę savo tautos dvasios ir tebetolsta. Išėina, kad susipratimo ženklas tėra tik tai, kad susipratusis sakosi lietuvis esąs. Bet maža lietuvių vardo, dar reikia gerai pažinti savo kalbą ir kultūrą. Reikia ne tik mokėti gerai kalbą, bet ji ir branginti. Svetimų žodžių (rusų kalbos žodžių) vartojimas, jų brukimas kalbon be reikalo, kur galima ir lengva pasakyti lietuviškai, yra ne tik savosios kalbos negerbimas, bet ir labai pavojingas daiktas. Žmogus taip darydamas, ypač nuolat brukdamas savo kalbon ištusius rusiškus pasakymus, atpranta lietuviškai pasakyti ir kaip reikiant šnekėti. Dauguma taip darydami mes ne tik neduodame lietuvių kalbai tobulintis, bet ją ir smaugiame. Turime taip išmokyti kalbėti, kad mūsų kalboje nebeliktų nereikalingų svetimybų, ypač turime rūpintis nenusidėti lietuvių kalbos sintaksei. O išmokyti žmoniškai kalbėti nelabai sunku. Imkime žmonių dainas, pasakas skaityti, Žemaitės raštus, įvairius „kalbos dalykus“ (Rygiškio Jono), saugokimės svetimųjų žodžių ir tt. Patys išmokyti kalbos jau tuo būsim daug nuveikę ir visai tautai. Skaitydami dainas, pasakas, patarles, kur mūsų žmonių išmintis išreikšta, ne-

beturėsime reikalo skolintis iš kitų tautų išminties darinių. Atminkime visados, kad „maža garbė svetimomis kalbomis kalbėti, didi gėda savosios gerai nemokėti“.

Gk.

Lietuvos stovis didžiojo karo metu.

Nukentėjusių del karo skaičių skyrium dar tenka paminėti žmonių grupą, kurie priimta vadinti karo pabėgėliais, nes jie daugiausia patyrę yra vargo, bado ir nuostolių. Besitraukiant rusų kariuomenei, buvo paskelbta žmonėms įsakymai traukties iš savo vietų tolyn, į paskirtus valsties punktus. Ta verčiamaoji evakuacija buvo tiksliau įvykdinta Ukmergės apskrityje ir Suvalkų gub., pradedant nuo Igliaukos ligi Panemunio į šiaurę ir rytus, iš kurio rajono Vilniaus gub., užnemumyje, buvo susirinkę tų verčiamųjų pabėgėlių ligi 40—50 tūkst. Anksčiau kiek išgabenti iš Lietuvos visi gyventojai žydai. Pagaliau dar yra tokių, kurie ištremti, kad nusidėję; pav. Kužių miestelio gyventojai įtarti, kad jie davę žinių vokiečių kariuomenei, buvo visi suimti ir pasodinti kalėjiman, kur del epidemijų ir jų mirė, kiti gi po kelių mėnesių kalėjimo paleisti; iš Šaukėnų apylinkės vieno sodžiaus 12 gyventojų kartu su kleriku ištremti Prūsijos už bausmę ir tt.

Valstiečių pabėgėlių dauguma, kas galėjo, grįžo atgal, kiti gi, pakliuvę evakuacijos bangon, nuplaukė su ja net ligi Uralo kalnų. Tokiu būdu, pavyzdžiui, vienas Liet. Komiteto mait. punktas su 2 tūkstantimis globiamųjų pabėgėlių iš Sudervos turėjo persikelti, toliau Benicon, kuri dar ir dabar yra už fronto linijos.

Nepaprastai didelį pabėgėlių nuošimtį duoda dvarininkai ir rusų kolonistai, kurių nėra vietoje gal 60—70%; daugiau kiek liko dvarininkų Žemaičiuose (apie 60%), visai maža Ukmergės, Šiaulių aps. ir Suvalkų gub. (15—30%); pav. Ukmerg. apskr. 9 valsčių plote (Debeikių, Anykščių, Leliūnų, Utenos, Kurklių, Skiemonių, Aluntos, Kavarsko ir Balninkų) jų tėra likę 10%. Visi, kas buvo pasišalinę, didžiai nukentėjo, nes rado išgrobstyta mantą, nenuvalytus, išniokotus ar kitų nupjautus laukus. Negrįžusių gi pabėgėlių laukai tuo tarpu paimti vokiečių administracijos globon.

Del tų bėgimų, evakuacijos ir mobilizacijų nemaža pasigendama ir šiaip šviesuomenės, ypač mokytojų ir daktarų. Pastarųjų dabar bėra po 2—3 visoje apskrityje. Del to ypač sunku žmonėms buvo išgyventi epidemijų metas, kurios apnikusios buvo juos vasaros gale. Platinosi daugiausia kruvinoji, difteritas, skarlatina, tifas ir net cholera ir tose, butent, vietose, kur žmonės nuvarginti buvo visokiais varinėjimais, priversti buvo gyventi be valgio, viralo ir be pastogės litaus darganoje. Pav., Sausnovoje, Punske ir kitur buvo laikas, kad laidojo kas diena po 3—5 numirėlius. Choleros apsiereikimų užregistruota buvo apie Marijampolę, Garliavą, Žiezmarį ir pačiame Vilniuje. Dar ir dabar nevisai aptilusios ligos Ukmergės, Vilniaus ir Trakų apskrityje: pav. Trakų, Rumšiškės, Žiezmarį apylinkėse — tai vaisiai badavimo ir druskos stokos, kurios žmonės kitur po kelis mėnesius nemato.

Vs.

Mokytojų sumažėjimas skaudžiai atsiliepė mokymo reikalams. Del tos priežasties daugelis mokyklų stovi uždarytos. Kita priežastis, kodėl mokyklos apmirusios — stoka lėšų. Kol Liet. Komitetas gaudavo paramos iš šalies, tai šelpdavo ir mokslo įstai-

gas savo darbavimos plote. Norėdama papildyti mokytojų stiglių, „Ryto“ švietimo draugija įsteigė tam tikslui mokytojų kursus Vilniuje, ant greitųjų pririnkusių bernaikių ir mergaičių, kurie išėję bent kelias vidurinės mokyklos klases. Siek-tiek pamokę, kursai išleido apie 30 žmonių. Bet tai lašas jūroje. Todel sodiečiai patys kaip įmanydami verčiasi, patys steigia mokyklas ir samdo mokytojus kur sugriebdami kokią inteligentą, vidurinės mokyklos mokinį arba, pagaliaus, šiaip jau šviesesnį žmogų. Tokiu būdu dar lapkričio mėnesyje Šiaulių apygardoje įsteigta apie 50 mokyklų. Trakų apskrityje inteligentai, beveik vieni kunigai, ėmėsi ypač uoliai rūpintis švietimo reikalais, pradėjo tiesti visą mokyklų tinklą panemunės pakrantėmis. Kai kuriose vietose, pav. Suvalkų gubernijoje, kur vietos žmonės nepasirūpino įsteigti mokyklų ar neišgalėjo, jas įsteigė vokiečiai, pastatę savo mokytojus. Tačiau įsteigtųjų mokyklų sunkus padėjimas: viena, vietos žmonės dauguma neišsivalgi mokėti mokytojams, antra, stinga mokslo vadovėlių vietoje ir jų sunku parsigabenti iš didesnių miestų.

Ypač sunkus padėjimas neturtėlių vaikų. Tėvai neturi kuo jų maitinti ir apvilkti, todėl negali leisti jų lankyti mokyklų. Tose vietose, kur Liet. Komiteto skyriai šiek-tiek turi užsilikusių lėšų, tai steigia parapijose ir miesteliuose prieglaudų vaikams, maitina juos ir dengia. Bet netrukus turės paleisti tas prieglaudas, jeigu Liet. Komitetas negaus pagalbos iš šalies.

Be mažųjų mokyklų, rados ir vidurinių. Taip antai Vilniuje įsteigti „Ryto“ draugijos vardu mišrios gimnazijos kursai bernaikiams ir mergaitėms, Paknio bugalterijos kursai (irgi Vilniuje), Šiauliuose ir Panevėžyje irgi tolygios gimnazijos kurso pamokos, steigiamos tokios pat vidurinės mokyklos Kaune, Telsiuose ir Umergėje. Ar galės jos ilgai gyvuoti sunku pasakyti. Kol kas jas steigia vietos gyventojai, šiek-tiek padėda Liet. Komiteto skyriai. Bet ir vidurinėse mokyklose bėda su vadovėliais. Eidama švietimo reikalams pagalbon, Liet. Mokslo Draugija yra jau išleidusi kelis vadovėlius, leidžia jų ir daugiau, bet tuo tarpu visur jų stinga.

„V. A.“

(Žiūr. „L. B.“ N° 50, 52 ir 53).

Iš Lietuvos.

VILNIUS, vasario 7 d.

Patariamoji komisija prie Vilniaus miesto valdybos. Vilniaus miesto vokiečių burmistras pasikvietė svarstyti miesto valdybos reikalų ir arčiau susižinoti su žmonėmis šešis Vilniaus gyventojų atstovus: du lietuviu, du lenku ir du žydu.

(Paimta iš „Dabarties“).

VILNIUS, vasario 5 d.

Pabėgėlių grįžimas namo. Vilniaus šelpiamasi komitetas praneša, kad iš buvusių Vilniuje 30.000 pabėgėlių dabar tenai belikę tik 7000, daugiausia akademikai (moksleiviai „L. B.“ red.) ir prekijai. Iš šitų 7000 tėsa vos 560, kurie privala šelpiam. komiteto pašalpos arba senatvės įstaigų pagalbos, kiti patys išsimaitina. Ūkininkai ir amatninkai visi jau išsiskirstė savo namuosna.

(Iš „Dabarties“).

Kauno miesto pagražinimas. Kauno miesto valdybos įsteigtas miesto daržų ūkis, vyresniojo daržininko prižiūrimas, jau pradėjo ruošti pavasario darbų. Netrukus pradėsia dirbti Petrakalnyje bei Kaizerio Vilhelmo gatvėje. Miesto daržų ūkio darbe, kur pirma buvo Kernbacho daržai, netoli elektros stoties, jau augi-

na ankstybųjų pavasario daržovių daiginių mešlo lysvėse, kuriuos pašalpus pardavinės gyventojams sodinti į daržus. Miesto daržų ūkis šylasi ne tik miesto pagražinimo daržais, bet ir daiginių pagaminimu kitų daržams.

Labai geistina, kad gyventojai (*parentų**) šita darbą ir patys taip jau sodintųsi (*gėlių**) bei gražių (*augalų**) miesto išvaizdai pagražinti.

(Iš „Dabarties“).

Duonženkliai. Su duonženkliais, kurie prasidės nuo vasario 21 dienos, bus galima nusipirkti 250 gramų — vadinasi, penki aštuntadaliai rusiškojo svaro — duonos arba 160 gramų miltų ir 40 gramų bulbių miltų. Tie ženklai padaryti iš raudono skylėto storo popieriaus sklypėlio, kurio vienoje pusėje tam tinkami įsakymai išspausinti vokiečių kalba, antroje — lenkų. Nuo pirmadienio be duonženkliai niekas negaus nei duonos, nei miltų.

(Iš „Dabarties“).

Šunpinigiai. Iki kovo 31 d. reikia priduoti visi šunes dėl šunpinigių. Šunženkliai bus galima gauti, kai tikslai jie pareis iš miesto kasos.

Iš „Dabarties“).

Mokesnių sutvarkymas. Apie mokesnių sutvarkymą vokiečių užimtuosiuose kraštuose galime tuo tarpu štai ką pasakyti. Vyriausiajam rytų vadui įsakius, Kaunui uždėjo keturis atskirus mokesnius, kurie reikės mokėti jau nuo sausio pirmos, būtent: 1. žemės ir trobų mokesnis, 2. amato mokesnis, 3. prekybos leidimo mokesnis (pardavinėti degtinei, vynui ir tt.), 4. šunų mokesnis.

Apskrities vyresnybė arba miesto burmistras sudarys vietines komisijas, kurių nuomonė bus išklausa, kaip žinovu. Kaunas bus padalintas į penkis mokesnių uždedamąsias apskritis, kuriose šalia apskrities viršininko veiks dar garbės pagalbininkai (padėjėjai „L. B.“ red.). Tas darbas bus netrukus pradėtas. Pirmiausia bus išstirtas pamatas žemės bei trobų mokesniui lygiai ir surašyti amatninkai, kuriems uždedamas mokesnis.

(Iš „Dabarties“).

Pasikalbėjimas su kunigu J. Žiliumi.

Šiomis dienomis sugrįžo iš kelionės kun. J. Žilius, apvažiavęs kairiuos svarbiuosius Lietuvii Draugijos skyrius: atlankė Jaroslavlę, Kinešmą, Kostromą, Nižni-Novgorodą ir Samarą palei Volgą, ir Charkovą, Voronežą, Maskvą Rusijos viduryje. Kun. Žilius grįždamas Amerikon, norėjo pats savo akimis pamatyti lietuvių pabėgėlių gyvenimą. Ir tikrai, tas atlankymas kelių kolonijų davęs jam aiškų įspūdį, kurio jokiu kitu keliu nebūtų galėjęs gauti: nei iš korespondencijų, nei iš apyskaičių skaitmenų. Kun. Žilius skundžiasi, kad tas įspūdis toli gražu nelinksmas: lietuviai pabėgėliai išblaškyti po visą Rusiją, ne tik po miestus, bet ir po kaimus. Iš pabėgėlių pasakojimų matyti, kad jie pirmiausia, dar kelionėje, ir patį pirmąjį laiką atvažiavus kentė neapsakomą vargą, daug jų išmirė. Gi dabar esą šiek tiek geriau, gyvenimas truputį susitvarkęs, bet vis tik vargas dar labai didelis. Kiek geresnis gyvenimas tų, kurie gavo darbo, bet tie, kurie jo neturi: seneliai pabėgėliai, moteriškes, iš tų 20 kap. per dieną jų gaunama, prie dabarties sąlygų išmisti stačiai negali. Butai daugelyje vietų irgi netinkami, ne-

sveiki, ir todėl daug kur dar ir dabar esą išgalėję visokių ligų. Gaudami iš valdžios butų reikalui tikslai po 2 rubliu kiekvienam žmogui mėnesiui kai kuriose vietose komitetai neįstengė nusamdyti tinkamų butų, dėlko pabėgėliai tose vietose per daug sugrūsti mažuose ir neįrengtose kambariuose. Ligonys irgi ne visur atskirti nuo sveikųjų ir todėl sveikieji dažnai užsikrečia.

Bendrabučių pabėgėliai, kurie, be pašalpos, uždarbio neturi, skundžiasi neturį marškinių, drabužių nei avalinės. Dabar, vasaros metu, kun. Žilius rado beveik visus basus bevaiškėtojančius — visur skundėsi kad ir dabar išeiti į miestą ir žiemai batų neturi ir biją, kad ir neturėsia, iki šiol kiti turėdavę dar tuos, kuriais iš namų išbėgo. Labai nemalonų įspūdį padarė irgi tai, kad, nors valdžia ir lengviaus duoda lėšų mokyklų ir mokinių bendrabučiams negu šiaip pabėgėlių, laikymui, vienok — nuostabu — daugelis vaikų mokyklų visai nelanką.

J. Ch.

Šis tas apie mūsų prekybą.

P. Dundzila „Liet. Bals“ 49 N° liečia vieną didžiųjų mūsų šalies dalykų — mūsų prekybos pakėlimą karui pasibaigus. Be abejo, tai rimčiausias klausimas, kuris šiuo metu turi mums rūpėti.

Reikia pasakyti, kad ligi šiol mes lyg neturėjome nei savo pramonės, nei savo prekybos. Prekyba tebuvo žydų amatas. Lietuvoje žodžiai „prekijai“, ir „žydai“ ligi šiol vartojami kaip koki sinonimai. Tik drauge su tautos atgijimo stiprėjimu šen ten pradėjo rodytis prekyboje ir lietuviai. Šitie pjonieriai, būdami iš tiesų daugiau idealistai negu prekijai, rado visur kelią užtvėrtą dygių vielų tvoromis. Mūsų liaudis nekarta kurstoma iš ten, iš kur to kuomžiausiai reikėtų laukti, labai rambiai lankė juos, nes naujieji prekijai, veikdami daugiau su menku kapitalu, neįstengė pardavinėti prekių pigiau už žydus. Nuolat tekdavo girdėti žmones taip teisinantis: „Kam man eiti pas savąjį, kad ir pas žydą už tuos pinigų galiu nusipirkti“. Tuo tarpu žydai, mūsų krašte suspausti, ne be pamato lietuvių atgijime matė sau mirtingo pavojaus. Šitokios kovos visi priemoniai geri, kad tik būtų laimėta. Naudodamiesi savo susipratimu, vienybe, mūsų liaudies būdo žinojimu, žydai pristatė mums nemaža kliūčių. Pirkėjams atitraukti nuleisdavo laikinai pigiau prekes kainą, kišdavo menkesnę prekę, mažindavo svorą ar ilgį, savuose namuose neįsnuomodavo butų ir, kas svarbiausia, per savo tautiečius užkirsdavo kreditą. Tokiomis sąlygomis atsirado ir plėtojosi pirmosios prekybos įstaigos. Nėra ko stebėtis, kad ne viena jų žuvo pirma laiko. Šiandien jau visų tų kliūčių neberasime: dygių vielų eilėse pralaužta švarpla. Juo labiau galima tai tvirtinti, kad po karo vargu bebus Lietuvoje tiek žydų. Dauguma jų apsigyveno Rusuose, rado šioji tokį užsiėmimą ir vargu benorės grįžti į mūsų šalį, kad pradėtų visa vėl iš naujo. Tačiau kliūčių visgi pasiliks. Kaip ir seniaus, bus jaučiamas kredito trūkumas. Galima laukti, kad žydų pozicijas mėgins užimti mūsų kaimynų visoki pereinėjai.

Kaip apsiginti konkurentais, kaip sulaikyti savo rankose šis gyvenimo šaltinis, kurs lig karo Lietuvoje maitino su viršum 8% gyventojų? Reikia stengtis, kiek pareina nuo mūsų pačių, prirengti normalios sąlygos. Juk negalima reikalauti, kad prekyba užsiimtų tik ypatingo gabumo ir apsukrumo žmonės. Prekyba nuo Olimpo reikia nukelti žemėn ir padaryti jį paprastu užsiėmimu, daugumai prieinamu, kaip tai yra kituose kraštuose, kad ir tuose pat Rusuose.

Didžiausią rolę turi vaidinti sveikai organizuotas kreditas. Kreditas tai prekybos pamatas. Be pamato nepastatysi mūro, be kredito neįsteigsi prekybos. Mes nemaža surastume žmonių (ką parodė karo laikas, kai iš Lietuvos buvo išgabenti žydai), kurie suprastų prekybos dalykus, bet visa nelaimė, kad niekur neturime tam tikro kredito, nes visos kredito įstaigos mūsų šalyje yra svetimtaučiai. Visos jos kredituoja tik savuosius, mūsų šaliai jie ir atidaro kada kreditą, tai visai menka. Taip, įstaigai, kuri per metus turi 25000 — 30000 apyvartos teduoda kredito 200 — 300 rub. Suprantama, kad tiek tepadėtas neaugštai iškils; daugių daugiausia bernaui svetimtaučiai, pardavinėdamas jo prekes.

Mano nuomone, ruošdamiesi prekių suvažiavimui, negalime užmiršti kapitalo organizacijos klausimo ir sveiko kredito prirengimo. Šitam dalykui vertėtų mums pamėginti patraukti ne tik mūsų kapitalistai, bet ir turtininkai amerikiečiai. Jeigu jiems būtų užtikrintas tam tikras pelnas, tai jie neturėtų bijoti grįžti į Lietuvą.

O. Vitkauskytė.

Lietuvių progimnazija Jaroslavlėje.

„Žiburio“ draugija vyriausybės leista atidaro Jaroslavlėje ateinančiais mokslo metais progimnaziją bernaikiams ir mergaitėms. Progimnazijoje, be rusų kalbos ir Rusų istorijos bei geografijos, visų dalykų bus mokoma lietuvių kalba.

Daugelis tėvų ir mokinių kreipiasi paaiškinimų. Taigi čia duodame visuomenei žinių apie naująją mokyklą.

1. „Žiburio“ progimnazijoje bus mokoma visų tų mokslo dalykų, kurie einami keturiose vyriausybės gimnazijų bei progimnazijų klasėse. Baigusieji šią mokyklą galės laikyti egzaminą į V vyriausybės gimnazijos klasę.

2. Šiais mokslo metais bus atidarytos šios klasės: ruošiamoji klasė, I, II, III gi ir IV — tik susidarius reikalingam skaičiui kandidatų bei kandidačių.

Šviet. ministerijos taisyklėmis, į progimnaziją priimami (-mos) ne vyresni (nės), kaip 15 metų bernaikiai (mergaitės): į ruošiamąją kl. — 11 m., I kl. — 12 m., II kl. — 13 m., III — 14 m., IV — 15 m. Bet mokslo apygardos globėjas prašomas galės leisti stoti ir vyresniems (nėms); reikės tik jam nurodyti priežastis, dėl kurių kandidatas (kandidatė) negalėjo anksčiau stoti į mokyklą.

4. Duodant prašymą, reikia pridėti prie jo metrikai, luomo liudymas ir valsčiaus (kas turi) ir iš gydytojo rauplių iškiepėjimo liudymas. Kas neturi visų šių dokumentų, gali paduoti prašymą ir be jų, tik privalo parašyti, kad del karo aplinkybių negalėjęs gauti tų dokumentų, ir pažymėti, kiek metų vaikui ir į kurią klasę nori stoti.

5. Prie progimnazijos bendrabučio nebus. Kas neturės gyvenimui ir mokslui lėšų, tiems reikės kreipties į komitetus pašalpos.

Ligi šiol Jaroslavlės Lietuvii Draugijos skyrius neturtingiesiems moksleiviams pabėgėliams teikdavo pašalpos gyvenimui ir mokslui. Reikia tikėtis, kad jis ir toliau šelpis neturtinguosius moksleivius.

6. Mokslo mokeskis 100 rub. metams. Iš daugelio neturtingųjų mokinių mokeskis bus imama ne visas arba ir visai nebus imama.

*) „Dabarties“ pabraukta.

Korespondencijos.

STARAJA RUSSA.

Pas mus darbuojasi jau nuo vasario mėnesio Liet. Centr. Komiteto įgaliotinis Kluksinas ir jo padėjėjas Kumpikevičius. Jie nemaža dirba lietuvių pabėgėlių naudai. Apie Velykas buvo įsteigta mokykla ir prieglauda, kurioje yra apie 30 vaikų berniukų ir mergaičių. Vargas tik, kad neturime lietuviškų vadovėlių. Prieglaudos vedėja Aberavičaitė rūpinasi tikybos dalykais, žaidimais ir dainelėmis. Mums labai malonu matyti, kad mūsų vaikučiai vasaros metu nelaksto po gatves, bet lanko mokyklą. Liudna tikrai dėl vieno, būtent, kad kiekvieną sekmadienį girdim tikrai lenkišką pamokslą, kurio mes nesuprantame. Kai mūsų moterėlės, išėjusios per pamokslą šventoriūn, ima melsties iš knygos, lenkai piktinasi, nes, jų nuomone, tas ne katalikas, kuris nesupranta lenkų kalbos. Per tai lietuviams tenka išgirsti pašėpimų ir net užsiuolimų iš lenkų pusės. Liudna taip gyventi svetimoje šalyje, ir mums būtų labai malonu, kad nors vieną sykį mėnesyje galėtume išgirsti Dievo žodį savo gimtąja kalba.

Liudna Lietuvaitė.

BOGORODSKAS (Maskvos priemiestis).

Pabėgėlių lietuvių yra čionai 1600 su viršum. Jų gyvenimas gana žmoniškas. Visi gauna dovanai butą, malkas, šviesą. Moterys su vaikais ir tie vyrai, kurie negali dirbti, gauna dar tam tikrą pinigų pašalpą gyvenimui. Kai kurie uždirba prie geležinkelio po 2—3 rub. dienoje. Yra čia įsteigta batų ir drabužių siuvykla, trys pradedamosios mokyklos, dvi prieglaudų mokyklos, vakariniai kursai, vaikų darželis ir ambulatorija, kurioje darbuojasi vaistytojai Bogdaničius ir Žilinskis. Be to, gyvena čia ir moksleivių; jie lanko Maskvos vidurines mokyklas ir Bogorodsko gimnaziją. Šioje tuo tarpu tėra tik trys klasės. Moksleivių gyvenimas kiek sunkesnis, nes jie neturi bendrabučio, o gyventi, gaunant po 30—50 kap. dienai, sunku. Laikraščių ateina čia „Liet. Balsas“, „Ryg. Garsas“, „Naujoji Lietuva“ ir „Vadas“ — viso labo apie 100 egzempliorių, bet jų vargiai teuztenka. Reikėtų tikrai palinkėti, kad lietuviai ištvėrtų svetimame krašte ir sugrįžtų atgal į savo tėvynę nepagadinti ir skaisčius. Tuo tarpu gi tenka girdėti, kad kaikurios mūsų merginos ir moterėlės susideda su kareiviais. Liudnas tai apsiereiškimas.

Vienintėlis.

VOLSKAS (Saratovo gub.).

Volsko miestas stovi puikioje vietoje, iš trijų pusių aplink nedidoki kalneliai, o iš ketvirtos — Volgos upė. Vieta labai žema, per tai pavasarį ir rudenį esti didelių purvynų, ir negrįstomis gatvėmis sunku išeiti ir išvažiuoti. Vietos gyventojai rusai ir vokiečiai kolonistai. Ūkis, kiek galima matyti, labai menkas.

Birželio 5 d. buvo atsilankęs į Volską kunigas lenkas, kuris pasakė pamokslą ir išdalijo 12-kai vaikučių pirmąją Komuniją. Gaila, kad niekas iš kunigų lietuvių neaplanko mūsų, kad ir nedaug čia esame (kelios moterys su mažais vaikučiais ir senėni vyrai).

Skaitydami „Liet. Balsą“, randame žinučių, kad kitur lietuviai linksmiau leidžia laiką ir savo vargą lengvina vakarėliais, vaidinimais ir choralais. Mes negalime to padaryti, nes neturime jaunimo. Mūsų lietuviai ramūs laukia karo pabaigos, turėdami vilties pagaliaus sugrįžti atgal Lietuvon.

Nuliūdęs Lietuvis.

Žinios.

PETRAPILIS.

Atstovas M. Yčas liepos 19 d. išvažiavo ilgesniam laikui, drauge su kun. J. Žiliumi į Ameriką vargstančios ir badaujančios Lietuvos bei pabėgėlių šelpimo reikalais. Manoma plačiai organizuoti darbus ir pritraukti prie jo ne tik lietuviams, bet ir visai amerikiečių visuomenei. Be to, reikės aptarti visokius klausimai dėl Lietuvos būvio karui pasibaigus.

Naujai paskirtas užsienių reikalų ministeris B. Sturmeris ir sąjungininkų pasiuntiniai dar nėra apsimainę vizitais. Sąjungininkų laikraščiai daug rašo apie buvusį ministerį Sazonovą, girdami jo darbus ir nuopelnus.

Paskolų Komitetas. Jau pradėjo veikti Petrapilyje Pabėgėliams skolinimo Centro Komitetas, kuriame atstovaus Lietuvos Draug. Centro Kom. narys baronas S. Šilingas ir tam tikras įgaliotinis M. Slezevičius.

Vilniaus, Kauno ir Plocko-Suvalkų gub. kom. bus Petrapilyje, o Gardino gub. Kalugoje. Suvalkų ir Kauno komitetai jau veikia (jų adresai: Kiročnaja 22, b. 3). Svarbiosios paskolų gavimo sąlygos šios; negalės gauti tie kurie gauna „pajokų“ arba šiaip pašalpos iš valdžios. Galės gauti visi: 1) kurie turi vokiečių užimtame krašte nejudinamojo turto, k. a. namų, žemės ir k.; 2) kurie turi pinigų bankose, neišmokančiose jų dabar dėl karo aplinkybių; 3) kurių šeimynų vyresnieji paliko Lietuvoje, ir 4) kiti, reikalingieji pabėgėliai, kuriais komitetas galės pasitikėti, kad jie skolą grąžins.

Skolinama bus iki 6000 rub. 60%, 8 metams nuo taikos. Pradėti gražinti reikės praslinkus nuo taikos 3 metams. Kas norės gauti paskolos, tesikreipia į Centro Komitetą ir prašo jo reikalu užsiimti (reikia parašyti laiškas ir išdėstyti jame smulkiai visos aplinkybės).

IVAIRIOS.

Voronežas. Centro Komiteto įgaliotiniu Voroneže, visoms jo įstaigoms valdyti, paskirtas Šiaulių dėkonus kun. Julijonas Jasienskis vietoje kun. Alšauskio, kuris išvažiavo gydyties į Gurzufą, o paskui ketina važiuoti Lietuvon.

Jekaterinoslavas. Čia centro atstovu Gubernijos Taryboje paskirtas dirbtuvių organizatorius buvęs Val. Dumos atstovas Pranas Kuzma vietoje įgaliotinio Kairiukščio, kurs važiuoja į provinciją.

Borovičiai. Nuo kovo mėnesio čia veikia arbatinė ir valgykla, o balandžio mėn. čia įkurta šaltkalvė ir skalbykla, kur priimama daugiausiai bedarbiai. Išsiplėtoti tos dirbtuvės nelabai tegali, nes jų darbininkai, gaudami kitur darbo, jas apleidžia. Nuo kovo mėn. pašalpa duodama ir Panevėžio realinės mokyklos mokiniais, kuriuos pirmiausia šelpė lenkų ir Tatjanos komitetai. Palei geležinkelį nuo Bologoje iki Čudovo pabėgėliai negauna jokių „pajokų“. Jų gali būti apie 200. Viso labo Borovičiuose ir apylinkėse yra apie 700—800 pabėgėlių.

Ufa. Įgaliotinis kun. Tautkevičius susirgo ir atsisakė pildyti savo pareigas. Įgaliotinio vieta neužimta.

Kolpinas. Surašyti pabėgėliams ir ištirti, kiek jų reikalauja pašalpos, paskirtas kun. Stasys Razumas.

Rusų laikraštis „Utro Rossiji“ plačiame straipsnyje paskelbė savo korespondento su M. Yču pasikalbėjimą apie jo užsienio kelionę. Mūsų atstovas paaiškina, kad jįsai važiuos į užsienius ne tik kaip

Dumos naris pažinti mūsų sąjungininkų padėjimo, bet ir kaip lietuvis — išaiškinti visą eilę klausimų, kurie paliečia tikrai lietuvių visuomenę.

Rusų laikraščiai praneša apie didžiausią netvarką „Sieveropomošč“ organizacijoje. Revizijos, skiriamos paties organizacijos vedėjo Zubčianovo, esančios neužtektinai rimtos ir dešimties milijonų rublių trukstą teisinamųjų dokumentų.

Ūkio kursai. Lietuvių Draugijos Kostromos skyrius įsteigė Andriejevkos dvare žemės ūkio kursų pabėgėliams lietuviams — bernaikiams ir mergaitėms 14—18 metų amžiaus. Mokslas prasidėjo liepos 3 d. Agranomas lietuvis Ignatas (Dorpato universiteto studentas) mokslo ūkio teorijos ir praktikos. Kursas tęsis du mėnesius. Baigusieji gaus tam tikrus liudymus. Kursininkams įtaisyta bendrabutis. Kursuose yra dar 35 vietos. Stojantieji turi pristatyti pradedamosios mokyklos baigimo liudymą ir paspartą.

Be šitų kursų, Kostromoje atidaryti liepos 3 d. dar ūkio kursai suaugusiems pabėgėliams — lietuviams ir nelietuviams. Apie šiuos kursus „Liet. Balso“ 49 № buvo parašyta, kad juose belikusios 35 vietos. Iš tikrųjų kursų klausytojų skaičius nenustatytas — dar galima priimti keli šimtai.

Kursų reikalais reikia kreiptis šiuo adresu: Kostroma, Rusina 34.

K. Zubauskas.

UŽSIENIUOSE.

Vokija.

Vokiečiai nubaudė mirtimi neseniai jų suimto anglų pasazirų laivo Fraietos viršininką, radę pas jį aukso laikrodėlį, duotą jam anksčiau už išgelbėjimą jo laivo nuo užpuolusio ant jo vokiečių nardomojo laivelio. Jo mirtis padarė baisiai sunkų įspūdį į visą anglų visuomenę.

Norvegų spauda pranešė, kad vokiečiai nebeįsileidžia neutralinių kraštų valdinių.

Del odos brangumo vokiečių vyriausybė paskyrė 3 milijonais markių padams neturintiems žmonėms aprūpinti.

Berlyno miesto savivaldybė paskyrė 2 mil. markių bendroms valgykloms įtaisyti.

„Rieč“ praneša, kad Vokioje esanti toki neapykanta maitinimo reikaluose tarp prūsų ir bavarų, kad kai kuriose bavarų vietose užginta esą davinėti maisto atvažiuojantiems prūsokams, tuo tarpu kaip atvažiuojantieji iš kitų Vokios dalių gauna maisto be jokių kliūčių.

KARAS.

Rusų šone. Lucko šone ir Lvovo link generolo Brusilovo kariuomenė vėl praplėdė austrų frontą. Praplėsta frontas tarp Volinės—Vladimiro ir Sokalio. Šis praplėšimas gresia Volinės Vladimirui ir Sokaliui. Rusai, užpuolę priešininkus didelėmis pajėgomis ir plačiu frontu ne tik pralaužė jų linę, bet ir apskritai smarkiai juos sumušė.

Generolo Kalėdino kariuomenė beveik visai sudaužė tą kariuomenę, kurią austrai pastatė jam priešais. Jie, palikdami daug belaisvių ir daugybę karo dalykų, skubomis bėga, rusų raitininkų vejami.

Didelis rusų pasisėkimas ir Lvovo keliu. Sleniovkos ir Boldurovkos upių slėniuose austrus, kurie gynė

Brodus, generolo Sacharovo kariuomenė suėmė iš dviejų pusių ir smarkiai spausdama privertė juos trauktis, ir Brodų miestas teko rusams. Tokiu būdu rusų rankosna jau pakliuvo dalis geležinkelio, einančio Lvovan. Dabar rusams stačiai lig Lvovo beliko tik 80 varstų. Neilgas kelias, bet sunkus, labai sustiprintas. Laukuose daugybė apkasų, vielų tvorų ir minuočių plotų.

Generolo Brusilovo kariuomenės puolimo vaisiai kol kas dar galutinai nepaiškę. Lig šiol surašyta tik per liepos 15 ir 16 d. paimtų belaisvių 651 oficeris, 32,000 kareivių, 114 armotų, tarpe jų 29 didžiosios, daugybė kulkosvaidžių.

Vienkart puola priešininką ir kairysis rusų kariuomenės sparnas. Generolo Lečickio kariuomenė sumušė austrus Stanislavo link ir paėmė Ezerzanus, 28 varstai nuo Stanislavo.

Tarp Rožiščės ir Kovelio rusai praplėdė priešininko linę, žengia tolyn. Ima belaisvių, priešininkas traukiasi. Paimta bel. 19 oficerių ir 300 kareivių.

Rusai, perėję Stochodo upę, ant kairiojo jos kranto susistiprino. Kitų klinčių Kovelio link rusai nebeturi, belieka jiems tik sutrupinti priešininko stiprumos.

Tarp belaisvių yra daug vokiečių.

Ant Dvinsko skraidė daugiau ne 12 vokiečių aeroplanų ir numetė 40 bombų. 12 rusų aeroplanų nuvijo tuos geležinius paukščius, vieną nušovė. Rusų sugrįžo sveiki.

Ties Baranavičiais rusai numušė vokiečių aeroplaną. Aparatas sugedė.

Kaukazo šone. Visu šonu rusai eina pirmyn. Turkai bando sulaukyti rusų žengimą, bet rusai išmuša iš susistiprinimų ir vėl eina. Paima daug belaisvių. Į vakarus nuo Giu-miš-chano turkai du kartu puolė rusus, bet buvo atmušti. Sivaso ir Charputo link rusai išmušė turkus iš kelių sustiprintų linių, paėmė belaisvių. Priešininkas traukiasi palikdamas kelyje daug karo dalykų.

Prancūzų šone. Ties Tijomonu prancūzai truputį pasislinko priekin. Vogezuose vokiečiai du kartu smarkiai puolė prancūzus ir buvo jau įsilaužę, bet prancūzai durtuvų anpuoliu išmušė.

Verdeno apylinkėje buvo keletas lakūnų susirėmimų.

Daugelyje vietų vokiečiai puolė prancūzus, bet niekur nieko nelaimėjo.

Į šiaurę nuo Šapel-sent-Fin ir Tijomono šone prancūzai paėmė dalį vokiečių apkasų.

Anglų šone. Prancūzuose anglai stuma vokiečius. Ties Pozjeru-Bazanten-le-Pti anglai paėmė svarbią tranšėją. Tarp Langvalio ir Pozjero anglai paėmė priekin.

Anglai paėmė visą Delvilio mišką. Vokiečiai stengiasi atsiimti atgal šį mišką, bet jiems nevyksta.

Anglai numušė du vokiečių aeroplanus.

Italų šone. Toneco augštumose ir Trovinijolo lygumose italai pasistūmė priekin į Čeramano lygumą.

Ties Monte-Kolbrikonu italai praplatino savo frontą.

Paskutinės žinios.

Rusų šone. Ties Baranavičiais artilerijos šaudymas.

Ties Stochoda rusai žengia priekin. Paimta nelaisvėn visos 31 gonvėdų pulkas. Kitose vietose paimta belaisvių 21 aficeris ir 914 kareivių. Kelio į Kovelį smarkūs mušiai.

Apie Brodus rusai priėjo lig Graberkos ir Sereto upių. Priešininkas šaudė didžiąja artilerija Brodus.

Kaukazo šone. Erzindžano apylinkėse rusai paėję vėl priekini. Kitose vietose turkų puolimai atmušti.

Prancūzų šone. Tarp „139“ augštumos prancūzai paėmė vokiečių tranšėją 800 metrų gilyn.

Anglų šone. Nuo Delvilio miško iki Somos anglai vėl pasislinko.

Anglų armotos suplėšė didelį vokiečių šovinių sandėlį. Ties Ipru ir Loosu vokiečių puolimą anglai atmušė.

Prie Gogencolerno reduto vokiečiams buvo jau pasisekę išlaužti anglų apkasuosna, bet anglai anėpuoliu išmušė.

Italų šone. Ties Tofanu italai pasislinko priekini. Italai paėmė Forcelio mišką ir pasislinko toliau.

A. + A.

Kastantinas Štreimikis.

Voroneže š. m. birželio 9 d. mirė ligoninėje plaučių džiova K. Štreimikis, Petergofo kariuomenės mokyklos junkeris. Velionis kilęs iš Suvalkų gub., Kalvarijos apskrities. Mirė vos 20 metų teturėdamas. Bemo-kydamas kareivius persalo ir susirgo. Pagulėjęs kiek Petergofo kariuomenės mokykloje, prašėsi, kad jį leistų Voronežan pas draugus. Ir atvyko a. a. Kastantinas jau gerokai džiovos suimtas. Pagulėjęs du mėnesių pabėgėlių ligoninėje mirė.

A. a. Kastantinas buvo darbštus vyras, doras jaunikaitis ir geras Tėvynės sūnus, visa širdimi mylės savo šalį.

J. Mičiulis.

P. S. Širdingai dėkoju visiems dalyvavusiems mano draugo laidotu- vėse, ypač gerb. kapel. kun. Astrau- skiui, dr. Liutikaitei ir Levanavičiui, dr. Stasičiui.

J. M.

Pranešimai.

Prūsų belaisvių lietuvių domei.

Simbirskė įsteigta ir pradėjo veikti „Lietuvių Globa Mažosios Lietuvos belaisviams lietuviams šelpiti“. Taigi, belaisviai, gyvenantieji net ir ne Simbirsko gub., gali per mūsų Draugiją ieškoti savo giminių, pažįstatų ir tt. Kurie belaisviai norėtų atvažiuoti į Simbirsko gub. pas savo artimuosius arba kurie iš Simbirsko gub. kitur norėtų išsikelti — gali kreipties į mūsų Draugiją, o mes Simbirsko ar kitų gubernatorių prašysime, kad juos šen ar ten priimtų. Simbirsko gub. esantieji belaisviai gali į mus kreipties pagalbos, patarimo ar kita ko prašydami.

Laiškus prašome rašyti lietuviškai; adresuokite: Simbirsk, Литовское Попечительство, Верхне-Минаевская, 28.

„Simbirsko Lietuvių Globos Mažosios Lietuvos belaisviams lietuviams šelpiti“

VALDYBA.

„Žiburio“ progimnazijai Jaroslavyje reikia lietuvių mokytojų šiems dalykams: lietuvių, rusų, prancūzų ir vokiečių kalboms, matematikai, gamtos istorijai, pašymui ir dailiaščiui.

Turintiesiems vidurinių mokyklų teises, bus mokama po 60 rublių už metinę pamoką; augštesniojo cenzo mokytojams (joms) alga žymiai didesnė.

Kandidatai (ės) prašomi (os) kreipties šiuo adresu: Г. Ярославль, ул. Романовская № 44.

„Žiburio“ Valdyba.

Pedagogams žinotina.

Ilukštos mokytojų seminarijos Jaroslavyje gamtos ir fizikos mokytojas pereina į Sedleco institutą, todėl pasiliuosuoja gamtininkui vieta. Kadangi toji mokykla atkelta iš Lietuvos ir joje tebesimoko keliolika lietuvių, geistina, kad minėtąją vietą užimtų lietuviai. Toji vieta etatinė (liuos. nuo kariuomenės).

Petrapilio Dram. Muz. Kuopos valdyba šiuomi praneša, jog Liet. Prir. kursų salėje Baskov 29 — 4. Rengiamos trys p. Vyt. Bičiūno paskaitos:

I, liepos 23 d. „Apie teatrą“
II, liepos 30 d. „Apie vaidimą“.
III, rugpjūčio d. „Apie Čiurlionį“ (su paveikslais).

Visų trijų paskaitų pradžia lygiai 7½ val. vakaro. Meldžiame svečių nesivėlinti, nes paskaitos bus pradedamos punktualiai.

VALDYBA.

Aukos.

Švietimo Draugijų Fondai

100—100.000 rub.

Pasizadėjusis užmokėjo „Žiburiui“ Jonas Diržis iš Jaroslavlio 100 rub.

Redaktorius L. Noreika.

Leidėjas Martynas Yčas.

Reikalinga

Skalbyklai vedėja ir darbininkės, mokančios savo amata, Mokama gerai. Kreipties: į B. Lisnerio dažymo fabriko raštinę anksti lig 10 valandos, Lifliandijos g-vė № 6. Tranv. 19.

1604—1

Juozas Balčikonis

iš Eriškių, prašo atsilipti savo giminių kareiviu: pusbrolio Kirdeikio iš Žudžių sod., Ramygalos par. ir svainio Beneduko Miknevičiaus iš Truškavos m., Panevėžio aps. Kas juos žino, labai prašau pranešti šiuo adresu: Воронеж, Старо Московская 19.

1624—4

Reikalingi darbininkai

Kreipties: V. Lesnerio dažymo fabriko, Lifliandijos g-vė № 6. (Užsirašinėti galima tikslai ligi 10 val. anksti).

1621—2

Liet. dailininkų atvirukus gaunama:

Dvinske — Lietuvių draug., Elvoje — Požela, Irkutsk — Rubikas, Jaroslavyje — Mikoliūnas, Jekaterinoslave — Kazanavičius, Juchnove — Eigirdas, Jurjeve — Raag, Lome — Butkus, Maskvoje — Makauskis (Komitete), Jackeivičius (Seliverstov 6), Leidimo Komisija (Miliutin. 19), P. Starevičia (Petrogradskoje šosse 21), Poltavoje — Micevičius. Revelyje — Liet. Komit., Rygoje — Linartas, Rostove ant D. — Ornastauskas, Saratove — Dailidavičius, Tuloje — kun. Ruseckas, Voroneže — Motuzo Viskvoje — Markevičia, Ž. Naugorde — Dvairiškis, Lugoje — Liet. Komit. Šliselburge — Liet. Draug. Igaliot.

Petrograd, Baskov 29 — 10,

Kl. Skabeikai.

3

Petras Nausėda iš Vainuto miest., Raseinių apskr., Kauno gub., ieško savo žmonos Petronelės su šešetu vaikų, ir Jono Juozaičio.

Adr.: ТУЛА, Никитовская ул., Петровская Купеческая богодѣльня.

1637—3

Kareiviai: Adomas Pukštis Kauno gub., Šiaulių apskr., Žiopelių sodž., Laižuvo par., ir Juozas Bremeris Panevėžio apskr., Joniškėlio parap., Pamažupių sod., ieško giminių ir pažįstatų.

Adresas: 128 тыловой эвакуационный пункт, гор. Рѣжца, Вит. губ.

1638—1

JUOZAS ČEIGYS iš Čiukiškių, Josvainių par., prašo giminių ir pažįstatų atsilipti: Шаргородъ, Подольской губ. Чейгис.

1639—1

PRANČISKUS ZDANAVIČIUS iš Panevėžio, ieško savo sūnaus Danieliaus 16 m. ir Juozapo kareivio, prašau atsilipti ir pažįstatų. Гор. Омскъ, Замковая 70.

1640—4

JEVA NOREIKIENĖ ieško savo švogerio Motiejaus Lėgeraičio iš Lankeliškių par., Vilkaviškio aps., Suv. gub., dabar gyvena Amerikoje. Žinančiųjų prašau pranešti: Петроградъ, Басковъ пер. 29. Литовский Комитетъ. J. Noreikienė.

1618—1

PRANČISKUS JOGMINAS iš Kelmės m., Kauno gub., ieško dukters Varonikos 14 m., Jono Jogmino, Grigaliaus Andruškos, Petro Žemcko su šeimyna, sesers Mikasės Gočelkienės su vyru ir Vaclovo Andruškos Amerikoje. Петроградъ, Кавалергардская ул. д. № 14, кв. 1.

1619—1

VIKTORIJA KUNICKIENĖ, ieško savo tėvo Ksavero Andruškevičiaus, motinos Varonikos, brolio Juozo, seserų Stepanijos, Sabinos ir Marijonos. Visi iš Suv. gub., Kalvarijos aps., Ст. Новоселье, Петр. губ. с. зап. ж. д.

1620—1

STEPANIJĄ KIELAITĖ, ieško tėvų Tamošiaus ir Juozapato Kiečiaių iš Velžių kaimo, Panevėžio apskr., Kauno gub. Kas žino jų likimą, prašau pranešti: Харьковъ, Сумская ул. 36, кв. 3.

1633—1

ONA POVILAIČIOTĖ iš Kybartų, Vilkaviškio aps., Suv. gub., ieško brolio Juozo, sesers Marijonos, giminių ir pažįstatų. Москва, Трубная площадь. 1-я Знаменская 29 к. 1.

1634—1

Kareivis ANDRIUS JANČAITIS, Freidos val., Marijampolės aps., Suv. gub., ieško giminių, pažįstatų ir tėvų. Москва, Трубная площ., 1-я Знаменская 29, кв. 1.

1635—1

PRANČISKUS JURKŠAITIS Lukšių kaimo, ir par., Suvalkų gub., ieško giminių ir pažįstatų. Ревель, Оскарская ул. 17, кв. 8.

1636—1

JONAS LAURINČIKAS ir Mintaujos, ieško žmonos Monikos su vaikais, Antanu 10 m. ir ir Jonu 8 m., giminių ir pažįstatų. Харьковъ, Конторская ул. № 48.

1630—1

MATEUŠAS VASČAKA Rokiškio valsč., (iš Vanenumelio), ieško brolių Juozapo, Jono, švogerio Juozapo Dešrio, Jurgio Gasūno ir kitų giminių. Харьковъ, Основа, въ контору Начальника 3-го участка.

1631—1

DONATAS KAČARAUSKIS iš Kairinelių kaimo, Krakų valsč., ieško žmonos Onos, sūnaus Vinco 17 m., Alekandro 10 m., dukters Aleksandro 24 m., žento Juliaus su žmona Jadviga Platonavičiū iš Rygos. Харьковъ, Ханченковский пер. № 31.

1632—1

BABORA SAVICKIENĖ Šiaulių aps., iš Kuršėnų m., ieško savo vyro Danieliaus, Pranciškos Gintauskienės iš Žilakių dvaro. Sofijos Sinkienės iš Šiaulių m. ir Teklos Rudzinskiėnės iš Kuršėnų ir giminių bei pažįstatų. Тургайская область, гор. Актюбинскъ, Мельница Мукомольного Товарищества.

1625—2

Kareivis JUOZAS BLAUZDYS Kauno gub., iš Mosėdės m., ieško žmonos Onos ir giminių. Ржевъ, Тверской губ., 533 Бригадой учебной команды связи.

1626—3

Kareivis BRONISLOVAS ŠVAILIS iš Velikių, Panevėžio apskr., ieško savųjų ir pažįstatų. Гор. Сызрань, Уланский Литовский п. 2-й Новый бар.

1627—2

ANTANAS GERVĖ, ieško giminių ir pažįstatų iš Suv., gub., Pagirmonių valsč., Girininkų kaimo. Витебскъ, 2 часть, Луческая ул. д. № 5, въ Литовскую лавку.

1628—2

APOLONIJA RAKŠTIENĖ (o gal Rakštaitė?) iš Kauno gub., Šiaulių aps., Akmenos par., ieško motinos Barboros ir seserų: Onos, Barboros ir Agnieškos. Ржевъ, Литовский Комитетъ.

1550—1

JUOZAS ŽEROMSKIS iš Šiaulių m., ieško Juozo Gabrielaičio ir Antaninos Žeromskienės. Томскъ, Торговая ул., Колбасная фабрика Якову Реку.

1568—1

LIUDVIKA ALEKSIONIENĖ ieško sūnaus Kastanto iš Rugštheadvario valsč., Trakų aps. Игумень, Минск. губ. Панцейская 10.

1543—1

ANTANINA ŽIDONIOTĖ (Amerikoje) iš Klovainių par., noriu susirašinėti su savo tėvais ir giminėmis.

Adresas: Tessie Mitchel, Philadelphia Country Club, Bala, Pa. U. S. A.

1554—2

Natalija Čeicienė, iš Rygos, ieško giminių ir pažįstatų. Atsilipti: Тула, Калужская ул. 64.

1572—4

Kazimieras VADRINSKAS ir Jonas VIGELIS, ieškome savo tėvų ir kitų giminių bei pažįstatų. Самара, Казанская 129.

1573—2

SIMONAS JUKNEVIČIUS Kalvarijos aps., Rumbonių par., iš Žaunieriškių sod., ieško kaimynų: Antano, Jono Baranauskų ir Antano Gavilalio. Казловъ, Тамбовской губ., Попер. ул. 29. (Geresnio adreso neturime).

1574—2

ANTANAS ŠUKYS iš Ramoniškio, Obelių par., Zarasų aps., ieško giminių, draugų ir pažįstatų; geistina susirašinėti su jaunuomene. Дѣйств. армія, Управление 52 артиллерійс. бригады.

1564—1

KAZIMIERAS PACEVIČIUS iš Panevėžio aps., Nausėdžio sod., ieško Rapolo Čerkeso ir Jurgio Pacevičiaus. Тула, Учительский Институтъ.

1567—2

ONA TAMULĖNIENĖ (o gal Tamolionitė?) iš Biržių par., Paberžių sod., ieško tėvų ir seserų. Ст. Сасово, Тамбовской губернии, Москов.-Казан. ж. д., домъ Чирикова, А. Тамуленасъ.

1560—1

Siuvėjas MARTYNAS GUDAITIS iš Skriaudžių parap., Suv. gub., ieško brolio Jono, giminių ir pažįstatų. Ст. Сейма, Нижегород. губ., домъ В. И. Амалева. М. Гудайтис.

1516—2

MARIJONA NARUŠEVIČAITĖ iš Balbieriškio, Suv. gub., ieško tėvelio Motiejaus. Гор. Воронежъ, Литовский Комитетъ.

1514—1

JONAS PATALNAVIČIUS, ieško kun. Pelikso Martišiaus iš Višakių Rūdos, Suv. gub., (kamendoriaus) ir Juozo Balsio iš Degučių kaimo, Višakių Rūdos parap., Suv. gub. Prašau atsilipti: Москва, 1-я Мѣшанская, д. Лебедева, 78/80, кв. 10. Ивану Фатальновичу.

1511—1

IGNAS ŠIDLASKAS iš Peršėkės dvaro, Suv. gub., Kalvarijos aps., ieško savo giminių: švogerio Jono Sasulio iš Leipnų kaimo, Seinų apskr., pažįstatų — Juozo Matulionies ir kitų. Prašau atsilipti: Химки, Никол. ж. д. Дача Дубяго № 2. Игнатию Шидловскому.

1520—1

LAURYNAS MASILIAUSKIS iš Čedasų, Kauno gub., Zarasų aps., ieško uošvio Juozapo Jakuntavičiaus iš Rokiškio Velniaikalnio ir Karalinos Jakuntavičiūtės iš Vilniaus, taip pat giminių ir pažįstatų. Почт. ст. Саблино, Никол. ж. д. Екатеринбургский порохов. заводъ.

1641—1

ALFONSAS ŠEIKIS iš Mackėnų sod., Aluntos par., Ukmergės aps., ieško giminių ir pažįstatų. Кронштадтъ, Осокина площадь № 1, кв. 10. А. Шейкис.

1642—2

Vargonininkas JONAS DUBAUSKAS Suvalkų gub., Marijampolės aps., Mikališkių vals., Struogos-Tartupskos k., ieško žmonos Jevos, dukters Varonikos ir žento Motiejaus Klimo. Гор. Раковъ, Минск. губ., Костельный д. И. Дубовскому.

1643—1

JONAS ŠIDIŠKIS iš Pabartupio k., Veiverių val., Suv. gub., ieško giminių, draugų ir pažįstatų. Дѣйств. армія, 101 желѣз. раб. рота. Prašau Amerikos laikraščių šitai atspausdinti.

1660—1

